

Hoe mooi en aantrekkelijk de groep ook is, hoe roerend-gevoelig de hoofdpersonen van het drama zijn gegeven, als compositie is zij niet geheel geslaagd. Critisch beschouwd, behooren de drie weenende vrouwen, die zich allen op dezelfde wijze de oogen afwisschen, niet eigenlijk tot de groep, evenmin als de gebaarde man rechts. Zij keeren zich terzij en breken daardoor de eenheid, leiden de aandacht af van dat eene groote, gruwelijk-tragische gebeuren op den voorgrond. De (over het lichaam bevederde) engeltjes in de hoogte hangen meer dan dat zij zweven en zijn onschoon van lijn; ook de te zeer opeengedrongen mathematisch rechte kruisen zijn niet mooi.

Maar met dat al zijn de hoofdfiguren van dit als hoogaltaar opgestelde steenen relief — mogelijk Riemenschneider's laatste groote arbeid — zoo diepgevoelig van expressie en sober van behandeling, dat het toch als een kunstwerk van den eersten rang moet worden beschouwd.

Overal in Duitschland, — Pruisen, Saksen, Hessen, Baden — vindt men enkele van zijn werken. Het Welfen-museum te Hannover bezit een mooie Madonna, die van ongeveer 1510 zal dateeren en een zeer mooi uiterst

zorgvuldig en fijn gesneden borstbeeld, dat als Barbara *) of Magdalena †) wordt aangeduid. Het Kaiser Friedrich Museum te Berlijn heeft een Madonna, nauw verwant aan de Maagd uit het Gerolsbofensche altaar te München; bijna een imitatie en waarschijnlijk het werk van een

zeer knappen leerling. Ook is daar een alleraardigst lindenhouten beeldje, 78 c.M. hoog, voorstellend St. George te paard in gevecht met den draak (fig. XXXII). Dit is het eenige, mij bekende, ruitersbeeld, dat met vrij groote zekerheid aan Riemenschneider kan worden toegeschreven. Het stevige, kortgebouwde kleine paard herinnert aan niets zoozeer als aan de stijgerende schimmels op de schilderijen van den vijftienden eeuw'schen Florentijn Paolo Uccello, §), en is zeer aardig. Goed zijn ook de vier (zittende) evangelisten, waarvan er twee, Marcus en Lucas, met hun emblem (leeuw en os) zijn afgebeeld. Van alle vier zijn de hoofden proportio-

neel iets te groot. Mogelijk hebben ze ge-

FIG. XXXIII. DE AANBIDDING DER KONINGEN IN HET BRITSCHE MUSEUM TE LONDEN.

*) Door Streit en Adelmann.

†) Door Weber.

§) O.a. op de „Slag bij Sant' Egidio" in de National Gallery te Londen en op het ruitergevecht in de Uffizi.